

تأثیر تئاتر بر روند بهبود کودکان سرطانی

سمانه دادبود

www.ketab.ir

The effect of theater on the recovery
process of children with cancer

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

سرشناسه	دانیود، سمانه، ۱۳۶۴ -
عنوان و نام پدیدآور	تاثیر تیاتر بر روند بهبود کودکان سرطانی / سمانه دانیود؛ ویراستار حسین نادعلیزاده
مشخصات نشر	تهران: انتشارات ادبیات نمایشی، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	۱۵۸ص: جدول؛ ۱۴/۵×۲۱/۵ سم.
فروست	تحقیق و پژوهش؛ ۱: نمایش؛ ۱: تیاتر درمانی؛ ۱.
شابک	978-622-992846-2-2
وضعیت فهرست نویسی	فیبا
یادداشت	چاپ قبلی: مهرگان مبین، ۱۳۹۷.
یادداشت	کتابنامه: ص ۱۵۸-۱۵۱.
موضوع	نمایش در مانی -- ایران -- نمونه پژوهی
موضوع	Drama -- Therapeutic use -- Iran -- Case studies
موضوع	هنر نمایش برای کودکان -- ایران -- نمونه پژوهی
موضوع	Art therapy for children -- Iran -- Case studies
موضوع	سرطان در کودکان -- ایران -- نمونه پژوهی
موضوع	Cancer in children -- Iran -- Case studies
رده بندی کنگره	RC۴۸۹
رده بندی دیویی	۶۱۶/۸۹۱۵۲۳
شماره کتابشناسی ملی	۷۳۹۴۶۲۱

فهرست

عنوان

صفحه

پیشگفتار

۱۲

فصل اول

۱۸	نمایش و درمانگری
۱۹	پیدایش نمایش
۲۰	نقش نمایش در درمان روحی انسان نخستین
۲۱	شمینسم، ابتدایی ترین نوع تئاتر درمانی
۲۲	درمان بیماری با شمن
۲۳	درمان بیماری با شمن
۲۴	نمایش درمانی در ایران باستان
۲۶	طبقه بندی درمان ها از کل به جزء
۲۶	تاریخچه گروه درمانی
۲۸	گروه درمانی در تئاتر
۲۹	تاریخچه هنر درمانی
۳۱	هنر درمانی
۳۴	هنر درمانی در درمان کودکان
۳۵	تاثیری کاربردی چیست؟
۳۶	تاریخچه تئاتر کاربردی
۳۸	مورنو و نمایش درمانی
۴۰	درمان از طریق روانکاوی
۴۲	روان نمایشگری

فصل دوم

۴۹	تئاتر درمانی چیست؟
۵۱	فواید تئاتر درمانی
۵۲	تکنیک های تئاتر درمانی
۵۴	مراحل اجرای تکنیک های تئاتر درمانی
۵۵	خاتمه دادن به کار گروه درمانی

تاثیر کودک

گذری بر تاثیر کودک در ایران و جهان

تاثیر درمانی با کودکان

سرطان

سرطان در کودکان

امید درمانی در درمان سرطان

درمان شناختی - رفتاری

کنترل درد در سرطان

فصل سوم

روش شناسی تاثیر درمانی

مفهوم روش شناسی

فصل چهارم

تجزیه و تحلیل اطلاعات

توصیف متغیرهای زمینه‌ای

توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب سن فرزندان

توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب جنسیت فرزندان

توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب سطح تحصیلات فرزند

توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب سن (مادر و پدر)

توزیع فراوانی بر حسب سطح تحصیلات والدین

توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب وضعیت اشتغال مادر

توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب وضعیت اشتغال پدر

توصیف متغیر مستقل قبل از اجرای نمایش

توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب نقش تاثیر درمانی بر بهبود جسمی کودکان قبل از اجرای نمایش ۱۰۴

توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب نقش تاثیر درمانی در بهبود وضعیت روحی کودکان قبل از اجرای نمایش ۱۰۶

توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب میزان باورپذیری و آشنایی با تاثیر درمانی قبل از اجرای نمایش ۱۰۸

توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب باورپذیری ۱۱۰

توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب بعد آشنایی با تاثیر درمانی قبل از نمایش ۱۱۲

توصیف متغیر مستقل بعد از اجرای نمایش ۱۱۵

توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب نقش تاثیر درمانی بر بهبود جسمی ۱۱۷

توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب نقش تاثیر درمانی در بهبود وضعیت روحی ۱۲۰

توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب میزان باورپذیری و آشنایی با تاثیر درمانی ۱۲۲

توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب باورپذیری ۱۲۴

توزیع فراوانی پاسخگویان بر حسب بعد آشنایی با تاثیر درمانی ۱۲۶

پیشگفتار

تئاتر از دو جنبه قابل بررسی است: یک جنبه‌ی آن فرح‌بخشی، جذابیت و سرگرمی و جنبه‌ی دیگر آن کاربردی (آموزشی تزکیه‌ی روح و نفس و ...) است. کاربرد تئاتر در مقوله‌ایی غیر از زیبایی و جذابیت، در حیطه‌ی کاربردی آن در دنیا و مدتی است در کشور ما به بحث و بررسی گذاشته شده است. تئاتر به عنوان یکی از کهن‌ترین هنرهای بشر با پیشینه‌ایی بیش از ۲۵۰۰ سال تاریخ مکتوب، دارای ویژگی است که آنرا با تجربه‌های انسانی و ابعاد گوناگون روحی و معنوی جوامع انسانی عمیقاً پیوند می‌زند (امینی، ۱۳۹۰: ۱۵).

تئاتر و دنیای جذاب و خلاقانه‌ی درون آن به طور مستقیم بر روح و روان هر آدمی تأثیرگذار است. وقتی در سالن نمایش به دیدن تئاتری مشغول هستیم، گذر زمان را احساس نمی‌کنیم. و در صورت فوق‌العاده بودن تئاتر، بعد از پایان آن احساس خوب و خوشی خواهیم داشت. اینجاست که قدرت خارق‌العاده‌ی تئاتر در تزکیه‌ی روح و جان به وضوح قابل درک است. حال با داشتن چنین منبع قدرتمندی، به یقین می‌توان گفت: این منبع می‌تواند در درمان بسیاری از بیماری‌ها، چه روحی و چه جسمی به عنوان داروی معجزه‌گری به کار آید. قابل ذکر است، که مقوله‌ی هنر درمانی ابتدا بر اساس تئوری‌های «زیگموند فروید» و «کارل گستاو یونگ» پایه‌گذاری شد. و در حوزه‌ی تئاتر درمانی «جاکوب لویی مورنو» تلاش سرسختانه‌ایی در جداسازی اصول تئاتر درمانی از اصول روانکاوی به انجام رساند.